

بیانات مختصره ساله اولیه مختاری (بیانات مختصره ساله اولیه مختاری) است.

آریانا

سید عزت الدین والد بن شفیع بعده از میرزا کوچک خان و میرزا ابرار خان

و امیر خان از ائمه شیعه ایرانیان بودند.

سال ششم

اول سپتامبر ۱۳۲۷

(شماره هشتم) (بیانات مختصره ساله اولیه مختاری)

تعبد یل در نسبت زامه آل کرت

(سهو های لین بول در دول اسلامیه، و آقای عباس اقبال در تاریخ مفصل ایران) آل کرت از مشاهیر سلاطین علمدوست و مطلع آسیایی اینانه اند، که از اواسط قرن هفتم هجری برای کشن حصن خراسان دست یافته‌اند، و این مملکت را از آمویه تاخته سند وحدت ساسی دادند. همان سلطان بعلج بیانه فتح هزار من کز حکمداری این دودمان هرات بود، و در دوران تاخته‌ای وحشیانه غل و سیاه رفاه و راحت مملکت جفاد بدۀ خراسان گردیدند. علماء و ادباء را پروردیدند و در بار هرات مجمع شعراء و فضلای وفت گردید بسی از مولفات تو سند کان و علمای معروف بنام شاهان این دودمان اهداء شد.

کرت نامه ربیعی یهشیگی و مطلع علامه سعد الدین تقی زانی و تأثیرخانه هرات، و سامناهه و مجموعه غیانی سیفی هروی، وزاد المسا فرین و نزهه الارواح امیر حسینی عوری از هشتاد و فرین مؤلفات این عصر است، که در هرات نوشته شد، و بحضور ملوک آل کرت تقدیم گردید.

قرار یکه مؤرخان مینوی سند دو تفر از امیر ورند کان این خاندان دربار سلطان عیاث الدین محمد سام عوری (۵۵۸ - ۵۹۹ هـ) مرائب بلندی داشتند، که یکی تاج الدین عثمان مرن غنی، و دیگر هم برادرش عزالدین بن عمر من غنی از بنی اعمام سلطان غور است، توزع الدین بن عصمت و زارت آن سلطان را داشت (۱).

در حقیقت پروردند کان نخستین این دودمان همین دونفر برادران معروف فند که بعد از این ملوک دیگر ازین دودمان بر هرات و خراسان سلطنت واندواند، ولی هؤور خان را در بازه آنها اختلا غلتی داشت، که من اندرین مقاالت تابعائی که

(۱) تاریخ مفصل ایران ج ۱ - ص ۳۶۷

میسر است، اختلافات مؤرخان را مینویسیم، و به تصحیح اقوال مختلف میکوشم:

۱ - عز الدین عمر مرغنى و تاج الدین عثمان مرغنى:

کلمه مرغنى را مؤرخ قدمی بهمین صورت ضبط کرده‌اند، قاضی منهاج سراج در طبقات ناصری و سیفی هروی در تاریخ هرات (مرغنى) می‌تویستند^(۱) ولی مؤرخ کنونی ایران آقای عباس اقبال (مرغنى) بزیادت (ی) آورده که ناضبتهای قدیم کلمه اختلاف دارد، و من خداستم که علت تبدیل (مرغنى) به (مرغنى) چیست؟

اگر منسوب باشد به مرغنان که شهری بود در ماده النهر از توابع فرغانه^(۲) پس این نسبت نیز از روی شواهد تاریخی یقینی نیست.

به عقیده من ضبط کلمه فراریکه در متون قدیم آمده، عثمان (مرغنى) بصحبت اقربیست، زیرا شیخ عبدالله فامی مؤلف تاریخ مفقود هرات در مدح ملک عز الدین قصيدة دارد، که سیفی هفت بیت آنرا نقل میکند، ومطلع آن چنین است:

ایام شد مساعدو آمید شد غنى در عهد عز الدین عمر آشا هر غنى ازین بیت پدیده هی آید، که در عهد خود عز الدین هم او را هر غنى میگفتند نه هر غنى زیرا زیادت یک (ی) قصیده را از بحر عروضی و قافیه خود میکشد و از قوافي ابيات دیگر هم همین مقصد بخوبی آشکارا میشود، زیرا (روشنی - دنی - توشنی وغیره) را نمیتوان با هر غنى قافیه ساخت. اینک بقیه ابيات فرخنده خسرویکه زکمال سخای او دارد همیشه دیده حاجات روشنی خودشید با ترفع و گردون با علو پا جاه او محقر، و با قدر او دنی در عهد او قضا نکند عزم بر دلی د از بیم او فلك نکند رای توشنی از هفت چرخ همچنین او چند بر قر است هستش صفت نواضع و حلم و فروتنی در پیش نخت شاه مرا و رسد بحق تعیین پهلوانی و فلام تهمتنی بی شبیه روز سخا و گنه رعضا ف او راست بزم تخت نمی وارزم بیز غنی سیفی هی تویستند ای خوت ایه بون لمه بون ایه شاهله ن ایه سعده از نفات هرات چنین شنوده که عز الدین عمر هر غنى در عهد سلطان مغفور

(۱) تاریخ مفصل ایران ص ۳۶۷ (۲) مراجع الاطلاع

(۲) تعدیل در نسب نامه آل کرت

سعید غیاث الحق والدین در خراسان هر مقامی داشت و بسیکی از فرزندان و برادران خود مفوض گردانید، خطه هرات را بحکم سلطان بهجهت خود تعیین فرمود^(۱) و غرجستان را به حسام الدین علی عمر مرغنى داد، قلعه محروسه خیصار را ... بملک مرحوم تاج الدین عمر (۱) مرغنى ارزانی داشت و گفت ای برادر ... (۲) این دور برادران راهم سیفی هروی نبیره ملک مغفور سعید کرت میشماردو گوید: «ملک کرت در ایام سلاطین بلشکو کشی و قلعه کشانی و عدو بندی مشهور و موصوف بود ... (۳)»

پیش از سیفی یکی از مؤرخان معروف خراسان قاضی منهاج سراج جوز دی جانی که معاصر و معاشر فرزندان این دور برادر است تیزذکری از امیر عثمان دارد و گوید که در عهد سلطان بهاء الدین بن غیاث الدین محمود سلم، امیر عثمان مرغنى سر جاندار بود (۴). و اجمع یاین دور برادر غیر از اشارات کوتاه و مجمل مؤرخان چیز دیگری بدخت نماید، و آنچه منهاج سراج و سیفو نوشته اند، نیز جز مجملانی پیش نیست.

۲ - ملک رکن الدین خیصار

یکی تاج الدین عثمان مرغنى است که کوتول قلمعت خیصار غور بود^(۵) کویند این ملک با دختر غیاث الدین محمود ازدواج کرده بود، ملک رکن الدین را از سفر هند^(۶) با املاک رکن الدین میگشود بود، و طور یکه خودش مینویسد؟ بارها از طرف وی سفارت پیش ملوک دیگر فرستاده شده و از رجال در بار وی بوده است.

نخستین سفارت منهاج سراج در سال (۶۲۴هـ) از طرف ملک رکن الدین بطرف قهستان است. که دران باره گوید: در شهر سنہ اثنه عشرین و سیماهه کاتب این طبقات منهاج سراج را اتفاق سفری افتاد با اسم رسالت از غور ناشارت

(۱) کندا - ولی باید عثمان صحیح تر باشد (۲) تاریخنامه هرات، ص ۱۴۴ (۳) تاریخنامه هرات (۴) طبقات ناصری ص ۲۱۲ نسخه فلمنی همچنان منهاج سراج در طبقه ۱۴ ذکر ملوک سبستان گوید که عایشه خاتون دختر ملک تراستان عمر مرغنى در خبات ناصر الدین عثمان حرب ملک سبستان (۶۲۴هـ) بود، و نسخه (۴) مذکور در ادب ایران (۵)

(۴) آریانا

شماره هشتم سال ششم

ملک سعید رکن الدین محمد عثمان طاب نراه طرف قهستان برای اصلاح راه کار و آنها و آمن بلاد.... » (۱)

بعد ازین رسالت گرت دوم به قهستان رفت و گوید :

« بعد از چند کاه از توک اتفاق خدمت ملک رکن الدین محمد عثمان مرغنى طاب نراه در سال سنه اثنى و عشرین و ستمائه افتاد به خايسار غور باشارت اين

ملک سعید گرت دوم بقهستان بوجه رسالت اتفاق افتاد.... » (۲)

خلاصه : منهاج سراج دروارد متعدد طبقات ناصری اذ گری از امیر عثمان مرغنى فرزندش ملک رکن الدین خايسار دارد که منهاج سراج حضور

خود ملک رکن الدین را دریافته بود ولی در حین تحریر طبقات ملک رکن الدین از جهان گذشته بود . چه بقرار تصريح سيفی وفات رکن الدین

(۶۴۳ ه) است ، وطبقات ناصری را منهاج سراج از (۶۵۸ نا ۶۵۵) نوشته است وازین رو همواره با نام این ملک هندوم (طاب نراه) مینویسد .

در باره نسب این دو برادر مرغنى جز اشارات مختصر و مجهول سيفی که از نميره ملک گرت بودند چيزی در دست نیست . اما آنچه این بول و خليل ادهم رکن الدین را گفت (ابوبکر) داده واورا در سلسله نسب بمتزات يدر شمس الدین قرار داده اند (۳) ظاهراً غلط است . زیرا رکن الدین گفت ابوبکر را نداشت و نه يدر شمس الدین محمد است .

در نسخه مطبوع تاریخ تهه هرات تیز همین غلطی موجود است (۴) ولی چون سيفی در موارد دیگر کتاب صراحتاً رکن الدین را خال شمس الدین شمرده است ، بنابران این خلط وزیع را به کاتبان نسخ منسوب باید داشت . وباستی از طرف طابعان و چاپ گفند کان نصیح هیشد .

اما آنچه آقای عباس اقبال شمس الدین را دختر زاده یعنی نواسه ملک رکن الدین شمرده (۵) که نیز سه بست ، که برخلاف تصريح سيفی است ، چه حال برادر مادر است (۶) که بزبان گفتوی (ماما) کوئی . وابن سکنه نیز در تاریخ عباس اقبال قابل تصحیح و تعدل خواهد بود .

(۱) طبقات ناصری ص ۴۸ (۲) فلمی (۳) طبقات ص ۴۸ (۴) دوی اسلامی طبع استانبول ص ۳۰

(۵) تاریخ هرات ص ۱۴۱ طبع کلکته (۶) تاریخ مفصل ایوان ص ۳۶۷ (۷) فامنجه

(۵)

تمدیل در نسب نامه آن کرت

ملک رکن الدین خیسار با تدقیق مؤرخ خواهر زاده اش ملک شمس الدین

۳- شمس الدین محمد مهین:

ملک رکن الدین خیسار با تدقیق مؤرخ خواهر زاده اش ملک شمس الدین

محمد مهین را جانشین خویش ساخت . و فات ملک رکن الدین وجلوس

شمس الدین محمد بسال (۶۴۳ ه) است سیفی گوید: « و ملک رکن الدین

(۱) از فرزندان و نبیر گمان خودملک مغفور شمس الدین کرت را برگزید.... »

(۲) درجای دیگر ملک رکن الدین را خال ملک شمس الدین مهین می شمارد

وازین برمی آید ، که ملک شمس الدین نحسین فرد دودمان کرت است ، وسر

سلسله این خاندان بشمار می آید ، چه ملوک دیگر آل کرت از نسب او یافند - وی

از سال (۶۴۳ ه تا ۶۷۶ ه) از کنار آمویه قاسو احمد دریای سندباد خراسان حکم

راند و ملوک طوایف را از غرجستان وغورو سیستان وقندهار و کابل و تهمت

و افغانستان تا بکر و سکنار دریای سند برداشت و بسال (۶۷۶ ه) در تبریز

از جهان در گذشت سیفی تمام جنگهای او را در افغانستان شرح نموده :

(۳) مؤرخان سابق و معاصر شمس الدین را پسر ابو بکر کرت شعر ده اند

وسیفی نیز او را شمس الدین محمد بن ابی بکر کرت هیشمارد (۴) و بدین صورت

گویا ، ابی بکر کنیت و کرت نام بالقب یدر شمس الدین است .

قرار یکه پیشتر گذشت سیفی دو برادر بزرگوار مرغنى را نیز از نبیر گمان

ملک کرت می شمارد ، و اگر این گفتة سیفی مدار اعتبار قاریخی قرار داده

شود ، وخبر واحد نباشد ، پس گویا ملک شمس الدین کرت و خالهای او

(تاج الدین و عزالدین) از طرف یدر نیز بیک دودمان می بیوسته اند ، ولی باید

مورث اعلایی آن کرت را همین ابو بکر نشماریم ، که پدر شمس الدین مهین

است زیرا تاج الدین و عزالدین اخوین هر غشی که معاصران پدر شمس الدین

باشند ، نمیتوان نبیر گمان وی قرار گیرند .

اینک باقیتی این مشکل را بقرار ذیل حل کود :

محمد شمس الدین مهین = معاصر و جانشین ملک رکن الدین حدود ۶۴۰ ه

(۱) تاریخ هرات ۱۴۵ (۲) تاریخ هرات س ۱۵۶ (۳) تاریخ مفصل ایران س ۳۶۷-۳۶۸

(۴) تاریخ هرات س ۱۴۰ - ۱۴۱ وغیره

(۶)

آربانا

شماره هشتم سال هشتم

ابوبکر کرت پدر شمس الدین = معاصر اخوین مرغنى حدود ۶۰۰ ه

بیک کرت مجھول دیگر = معاصر پدر اخوین حدود ۵۶۰ ه

بیک کرت مجھول دیگر = جدیاحد مشترک اخوین و آل کرت، بعداز ۵۵۰۰ ه

که همین جدیاپذیر گانی را هانمداخوین مرغنى در حدود (۵۶۰۰) بدقتاده باشد

زیرا مؤرخان یک قرن را برای سه نسل بحساب می آرد.

چون اکنون غیر از اشارات مجمل عنهاج سراج و سفی سند ویگری در دست

ندارم که نام پدر ان اخوین ازان بدهست آید، بنابران بین همین قدر تفصیل اکتفا رفت.

۴ - شمس الدین کهیں :

بعد از وفات شمس الدین محمد عہین کرت در سال (۷۷ هـ) یعنی ش

محمد رکن الدین (مشهور به شمس الدین کهیں) بجا بود و بدن نشست و به آبدانی

هرات و خراسان کوشید و مواسم داد کستری و هدل را تیکه احیاء کرد و بسال

(۶۸۰ هـ) قلعه قندھار را مستخر کرد (۱) ملک شمس الدین کهیں پس خود

ملک علاء الدین را بحکمرانی هرات کما نشست (۶۸۲ هـ) و خود وی در قلعه خیصار

غور نشست: قا که بسال (۶۰۵ هـ) در اینجا مرد، اهلیس، نزد کنروی ملک فخر الدین

که در حیات پدرش مدت‌ها هجیوس بود بسال (۶۸۳ هـ) از هجیس برآمد و از خیصار

بهوات شد و از انجا اطراف دیگر مملکت را بودست آورد و بعد از فوت

پدر بر اریکه جهانگرانی نشست (۶۰۵ هـ) (۲)

ملک فخر الدین شاه داشتمند و نکته سنج و فاضلی بود که دو پا روی در هرات

مجمع شعراء بود، مصدر الدین خطیب پوشنجی متخلص به زیعی کتاب کوت نامه را

در تاریخ آل کرت در عصر این پادشاه به تقلید فردوسی و رادخت خود ملک فخر الدین

قیز شعر می‌گفت و پسر بسیز (سک) با سین خطاطان هی برداخت خودش کوید:

هر که که من از سیز طر بنناک شوم شایسته سبز خنک افلاک شوم

با سبز خطاطن سبز خورم برسیزه زان بیش که همچو سبزه در خالکشوم

ملک فخر الدین بسال (۶۰۶ هـ) از جهان رفت، و نهاده شد

(۱) تاریخ هرات ص ۳۶۷ - ۳۷۰

(۲) تاریخ هرات ص ۵۷

۵ - ملک غیاث الدین محمد:

ملک فخر الدین در برادر داشت، یکی غیاث الدین محمد، و دیگر همان علاء الدین سابق الذکر.

که غیاث الدین بعد از فوت برادر بهمن سال در هرات بتوخت شاھی نشست.

آقای عباس اقبال مؤرخ معاصر ایران، غیاث الدین را فرزند ملک فخر الدین

شمرده است (۱) و نمیدانم درین انتساب چه سندي بدست داشته است؟

از روی تصریحات سیفی چنین پدیده است آید، که غیاث الدین محمد برادر

فخر الدین، و فرزند همان شمس الدین کهیں است. چون سیفی هورخ در باراین

ملک است و هم باوی هحشور بود، و کتاب تاریخ خانم هرات راهم بنام وی نوشته

بنابران آقوال سیفی درین مورد قابل اعتماد و از قبیل هشاده هدات منبت است

که اینک به باره ازان اشارت میروند:

از قول ملک فخر الدین « اینک برادران اعزان من غیاث الدین محمد

وعلاء الدین محمد ابا هم الله تعالی واسعد هما فی الدارین، با ده هزار مرد غوری

همه مستعد حرب میر سند....» (۲)

در جای دیگری نویسد: « ملک احالم غیاث الحق والدین که پسر ملک

مفغور هبرور شمس الدلوت والدین (کهیں) طاب ثراه است و دیبا جهه این تاریخ

نامه بعد از حمد و نعمت بنام بزر کواز او و شع و هزین است....» (۳)

جای دیگری می نویسد: « ملک اسلام غیاث الدین فرمود که پدر من حوم

ومغفور من شمس الحق والدین مرا وصیت کرده است» (۴)

ازین آقوال سیفی بصراحت پدیده آید، که ملک فخر الدین با غیاث الدین

برادر بود، و هر دو بیان ملک شمس الدین کهیں بودند.

با وجود دیگر این بول در شجره نسب آل کرت، هردو را پسران ملک رکن الدین

(همان شمس الدین کهیں) شمرده است، خطای آقای عباس اقبال، مورد

شکفتی است؟

(۱) تاریخ ایران ج ۱ ص ۳۷۷ - ۳۷۹ (۲) تاریخ هرات ص ۵۱۴

(۳) تاریخ هرات ص ۴۴۳ (۴) تاریخ هرات ص ۵۰۱

اینک بقرار تفصیل کذشته در نسب نامه آل کرت چنین تعداد بیل و اصلاح
عمل وابد آورد.
ابویکر کرت پدروشمن الدین کرت (بعد از ٥٠٠ھ) عن حدود ٢٠٠

؟ (حدود ٥٦٠) ؟ (حدود ٥٦٠)

تاج الدین عثمان مرغنى غزال الدین عمر مرغنى حسام الدین علی مرغنى (٤)
عاشه خاون (حدود ٦٠٠) ابویکر کرت (حدود ٦٠٠)

؟ دختر (خواهر رکن الدین) رکن الدین خسرو (و ٢٣)

شمس الدین محمد مهین (و ٦٧٦)

محمد رکن الدین (شمس الدین کهین) (و ٧٠٥)

ملک فخر الدین (و ٧٠٦) ملک غیاث الدین محمد (و ٧٢٩) ملک علام الدین (و ٧١٣)

ملک شمس الدین (و ٧٣٠) ملک حافظ (و ٧٣٢) ملک باقر (و ٧٥٣)

محمد غیاث الدین پیر علی (و ٧٨٣)

پیر محمد

نوت: اعدا دیگه باهربک نوشته شده سنت و فانست و اولاد معزال الدین حسین

از دول اسلامیه لین پول باد داشت شد.

ملک فخر الدین (چمن - ٢٨ نور ١٣٢٧) عبدالحی حبیبی

(۱) تاریخ هرات س ٢٩٢

(۲) تاریخ هرات س ٢٩٣